

ПУБЛІЧНО-ПРИВАТНЕ ПАРТНЕРСТВО ЯК ЧИННИК ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

В процесі глобалізації світової економіки та лібералізації ринків виникає інтерес до проблем конкурентоспроможності економіки України. Підвищення конкурентоспроможності економіки та перехід на інноваційний шлях розвитку є ключовим завданням державної економічної політики, головною метою якої є створення передумов до вступу України в ЄС зі зменшенням розриву у рівні життя та досягненням економічних та інституційних критеріїв конвергенції, що потребує мобілізації зусиль усіх суб'єктів економіки, а також розвитку партнерських відносин між державою та бізнесом. Тому дослідження розвитку публічно-приватного партнерства (ППП) як важливого інструменту підвищення національної конкурентоспроможності набуває важливого теоретичного та практичного значення.

Проблемам підвищення конкурентоспроможності економіки України приділяли увагу багато відомих вітчизняних та зарубіжних економістів: В. Базилевич, Дж. Бланк, В. Геєць та ін. Аналізу використання механізму публічно-приватного партнерства присвячені роботи Е. Бродмена, В. Варнавського, Ю. Вдовенка, М. Дерябіної, К. Павлюка, Е. Черевікова та ін.

Мета дослідження – обґрунтувати необхідність використання механізмів PPP для підвищення рівня конкурентоспроможності економіки України.

Конкурентоспроможність національної економіки визначається наявністю в країні здорового ринку, чинників виробництва та інших характеристик, як формують потенціал для досягнення стабільного соціально-економічного зростання [1]. Основним показником визначення конкурентоспроможності є глобальний індекс конкурентоспроможності, який базується на 12 групах показників, серед яких провідне місце займають

індикатори якості інститутів, розвинуте інституційне середовище країни формує базу, в рамках якої приватні підприємці, компанії, уряди взаємодіють один з одним з метою отримання доходу і забезпечення процвітання економіки. Перші місця рейтингу займають розвинуті країни, які мають високий показник якості інститутів, тобто широко використовують переваги поєднання ресурсів державного та приватного секторів з метою підвищення конкурентоздатності національної економіки [2, с. 297]. Партнерство виступає мірилом стану інституційного середовища, рівня розвитку і якості інститутів національної економіки.

Публічно-приватне партнерство (ППП) є формою співпраці, у якій держава і приватний сектор спільно реалізують суспільно значущі проекти, ґрунтуючись на угоді про розподіл завдань і ризиків, і являє собою інституційний альянс між державою і бізнесом, що створюється на певний термін для досягнення соціально-економічного ефекту. Отже, концепція PPP може бути реалізована в найважливіших сферах, що зачіпають загальнонаціональні інтереси, а саме соціальна сфера, транспорт, енергетика тощо. В процесі реалізації проектів PPP залучаються інвестиційні ресурси для забезпечення розвитку об'єктів інфраструктури, що сприяє підвищенню конкурентоспроможності країни. Переваги та можливості використання PPP для суб'єктів національної економіки в рамках підвищення її конкурентоспроможності представлені в табл. 1.

Таким чином, публічно-приватне партнерство в Україні має стати механізмом підвищення конкурентоспроможності національної економіки, атракторами приватних інвестицій у об'єкти інфраструктури, що сприятимуть розвитку економіки, соціальної сфери. Зазначене значною мірою можливе за умови законодавчого визначення правових, економічних та організаційних засад функціонування PPP.

Переваги та можливості використання ППП для суб'єктів національної економіки в рамках підвищення її конкурентоспроможності

Публічний сектор	<p>Можливість розширити транспортну інфраструктуру, що дозволить розвивати економічний потенціал та переваги України</p> <p>Реконструкція стратегічно-важливих об'єктів для держави (житлово-комунальний комплекс, соціальна інфраструктура, оборона, інше) та вирішення системних проблем розвитку галузей економіки</p> <p>Оптимізація структури інвестування та залучення недержавного фінансування для інвестицій в об'єкти суспільного значення</p> <p>Активізація бізнес-процесів та залучення сучасних високоефективних технологій у розвиток інфраструктури за рахунок залучення нового капіталу</p> <p>Управління державним боргом</p> <p>Покращення інвестиційного клімату, інвестиційної та інноваційної активності</p> <p>Збереження прав власності на об'єкти стратегічної важливості держави</p>
Суспільство	<p>Збільшення кількості робочих місць, розвиток інфраструктури регіону</p> <p>Прискорення розвитку регіонів та підвищення їх інвестиційної привабливості</p> <p>Збільшення надходжень від податків та виплат у бюджет</p> <p>Отримання більш якісної та безпечної послуги, в тому числі за рахунок введення інновацій</p> <p>Установлення мінімально допустимих тарифів на послуги</p>
Приватний сектор	<p>Нові можливості для реалізації проектів та введення інновацій</p> <p>Можливість розширення легального інвестування коштів та отримання прибутків</p> <p>Пожвавлення ділової активності регіону</p> <p>Можливість довгострокового розміщення інвестицій під державні гарантії</p> <p>Пряма державна підтримка й участь</p> <p>Можливість розширення цільовий ринок та територію своєї справи, отримання держзамовлення</p> <p>Усунення бюрократичних перешкод між державним та приватним сектором</p> <p>Зниження довгострокових ризиків ведення бізнесу</p> <p>Використання закордонного досвіду</p>

Література

1. Sachs J. Globalization and Patterns of Economic development.- Weltwirtschaftliches. 2000. – 350 p.
2. Мостепанюк А.В. Державно-приватне партнерство як механізм підвищення конкурентоспроможності економіки України[Електронний ресурс] / А.В. Мостепанюк. – Режим доступу: www.nbuv.gov.ua/portal/soc...26/Zb26_38.pdf